

Яна АНДРЮЩЕНКО,

здобувачка I рівня вищої освіти (4 курс)
факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв
Наук. керівник: **Юлія ТАРАНЕНКО,**
к. п. н, ст. викладачка (БДПУ)

**РОЗВИТОК УЯВИ ТА ФАНТАЗІЇ
ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ
НА ХОРЕОГРАФІЧНИХ ЗАНЯТТЯХ**

Серед багатьох видів мистецтв хореографія має найбільший потенціал у розвитку уяви та фантазії дітей, бо мистецтво танцю є синтетичним і вбирає в себе образотворче мистецтво, драматургію, музику. Тому хореографія в нашій країні набуває все більшої популярності, стає одним із найдієвіших чинників формування гармонійно розвиненої, духовно багаті особистості.

Дослідження Л. Виготського, В. Давидова, Є. Ігнат'єва, В. Крутецького, Н. Лейтеса, Я. Пономарьова, С. Рубінштейна та інших вказують на те, що уява та фантазія виступає не тільки передумовою ефективного засвоєння учнями нового навчального матеріалу, але і є умовою творчої переробки наявних знань у дітей.

Мета дослідження полягає в розробці та апробації комплексу вправ для розвитку уяви та фантазії дітей молодшого шкільного віку на хореографічних заняттях.

На основі аналізу наукової та навчально-методичної літератури з проблеми розвитку уяви та фантазії дітей у танцювальних колективах (С. Акішев, А. Акбарова, Л. Богаткова, О. Мартиненко, Ю. Тараненко, Т. Чурпіта, А. Шевчук та ін.) ми з'ясували сутність понять «уява» та «фантазія». Ми визначаємо уяву як процес створення людиною на основі попереднього досвіду образів об'єктів, яких вона ніколи не сприймала, а фантазію як неправдоподібний (неймовірний, химерний, фантастичний) образ.

Сенситивним періодом для розвитку уяви та фантазії на хореографічних заняттях є молодший шкільний вік. У цьому віці важлива роль належить самовираженню дітей через власну художньо-творчу діяльність. Ураховуючи психофізіологічні особливості школярів цього віку – необхідно залучати їх до творчої діяльності в танцювальному мистецтві. У молодших школярів яскраво проявляється наслідуваність – важливе джерело успіхів на початковому етапі навчання хореографії. У цьому віці притаманні гострота і свіжість сприймання, цікавість, яскравість уяви.

Експериментальна робота здійснювалася нами під час проходження виробничої практики в народному ансамблі естрадного танцю «МарЛен» Центру дитячо-юнацької творчості імені Є. Рудневої (м. Бердянськ). Нами було розроблено та проведено в підготовчій групі ансамблю комплекс вправ, спрямований на стимулювання творчого інтересу, емоційне переживання, на наслідування, на створення ситуації з можливістю вибору. До них віднесли: «Спогади», «Фарби», «Веселе прибирання», «Сонечко-хмарки», «Веселі емоції», «Слідуй за порами року», «Зоопарк», «Відтвори

героя», «Створи танець» та ін. Ці вправи нами включалися у вступну та заключну частини хореографічного заняття дітей молодшого шкільного віку. Так, наприклад, вправа на стимулювання творчого інтересу «Фарби» передбачала виконання рухами, жестами, мімікою свого відношення до певного кольору, який показував на картці педагог.

Під час проведення комплексів вправ для рівня розвитку уяви та фантазії дітей молодшого шкільного віку ми звернули увагу, що всі діти різні, тому примушувати до виконання не доцільно. Якщо дитина не готова виконувати вправи, то не потрібно її змушувати. Спостереження показали, що не всі діти одразу виконують вправи так, як хотілося, бо для повного розкріпачення та прояву уяви та фантазії потрібен час та регулярні заняття.

У процесі нашого експериментального дослідження, а саме проведення комплексу вправ для покращення рівня розвитку уяви та фантазії дітей молодшого шкільного віку, ми побачили, що діти із захопленням та цікавістю виконували вправи. Після невеличкого проміжку часу діти ставали виразніше рухатися, більш впевнено себе поводити, починали розуміти образну мову хореографічного мистецтва, із задоволенням включалися в уявні ситуації, робили цікаві знахідки образного перевтілення, творчо мислили хореографічними образами.

Отже, можна зробити висновок, якщо використовувати вправи на наслідування, ситуації з можливості вибору, стимулювання творчого інтересу, емоційного переживання, то рівень розвитку уяви та фантазії дітей молодшого шкільного віку на хореографічних заняттях значно підвищиться.

ЛІТЕРАТУРА

1. Медвідь Т.А. Хореографічне мистецтво як фактор творчої діяльності дитини. *Вісник Львівського університету* : збірник наукових праць. Серія «Мистецтвознавство». Вип.14. Львів: Видавничий центр Львівського національного університету ім. Івана Франка, 2014.С.148-154.

2. Тараненко Ю. П. Розвиток художньо-творчих здібностей молодших школярів у процесі хореографічної діяльності : [навчально-методичний посібник]. Мелітополь : ПП Скребейко П.В., 2017. 84 с.

Валерія ВЕРЕМЕНКО,

студентка 3 курсу

факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Наук. керівник **Олена МАРТИНЕНКО,**

к. п. н., доцент (БДПУ)

ТАНЦЮВАЛЬНА ІМПРОВІЗАЦІЯ ЯК ОСНОВА КОНТАКТНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ

Розвиток хореографічного мистецтва, популяризація та зацікавленість дітей та молоді новими танцювальними напрямками дає можливість насичувати хореографічну роботу новим змістом, робити заняття більш цікавими та плідними. Особливого попиту в останні часи набуває використання в практиці роботи хореографічних колективів